

schap en het ingezetenschap, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 December 1938 (*Staatsblad* No. 204), wordt bij deze de hoedanigheid van Nederlander verleend aan:

- 1°. *Viktor Hans Chiaradia*, geboren te *Oberhausen* (*Duitschland*) den 22 October 1915, schoenmaker, wonende te *Amstenrade*, provincie *Limburg*;
- 2°. *Walter Chiaradia*, geboren te *Oberhausen* (*Duitschland*) den 23 April 1917, schoenmaker, wonende te *Amstenrade*, provincie *Limburg*.

Artikel 4.

Deze wet treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

De Minister van Justitie,

498. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van **TJARK BISCHOFF** en 21 anderen moge de ondergeteekende het volgende aantekenen.

De staatlooze verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 1°, is hier te lande geboren uit een vader van Duitsche en een moeder van Nederlandsche herkomst. Hij heeft een Nederlandsche opvoeding genoten en kan als ingeburgerd worden beschouwd. Zijn drie kinderen zijn eveneens in Nederland geboren. Als garagehouder en rijwielhandelaar voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De in artikel 1 onder 2°, genoemde verzoeker is te Londen geboren als zoon van een Deenschen vader en een voor het huwelijk Nederlandsche moeder. Hij kwam in 1909, ruim twee jaar oud, naar Nederland en is er sedertdien blijven wonen, met een onderbreking nochtans van enkele jaren ter voltooiing van zijn opleiding. Hij bezocht Nederlandsche scholen. Zijn echtgenoot is een van oorsprong Nederlandsche vrouw. Hij is directeur van een reederijbedrijf.

De in artikel 1 onder 3°, genoemde, geboren te Breitscheid (*Duitschland*), vestigde zich in Februari 1924 in Nederland. Zijn beide in artikel 3 genoemde kinderen ontvingen een Nederlandsche opvoeding. Hij voelt zich ingeburgerd. Hij drijft een schoenwinkel met reparatie-inrichting en heeft met de zijnen een genoegzaam bestaan.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 4°, is hier te lande geboren uit een vader van Duitsche en een moeder van Nederlandsche herkomst. Hij heeft steeds in Nederland gewoond en ontving er zijn opvoeding. Zijn beide kinderen zijn eveneens hier te lande geboren. Hij drijft een kunsthandel, welke hem en de zijnen een bestaan oplevert.

De in artikel 1 onder 5°, genoemde verzoeker, geboren te Udem (*Duitschland*), is sedert Februari 1921 in Nederland gevestigd en is voornemens er steeds te blijven wonen. Hij is gehuwd met een vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw en heeft twee hier te lande geboren kinderen, die een Nederland-

sche opvoeding ontvangen. Hij voelt zich Nederlander. Als edelsmid, voor eigen rekening werkzaam, verdient hij het brood voor zich en zijn gezin.

De in artikel 1 onder 6°, genoemde, geboren te München Gladbach (*Duitschland*), is sedert 1923 in Nederland gevestigd. Hij is voornemens met een Nederlandsche in het huwelijk te treden. Hij voelt zich hier thuis. Als kapper heeft hij een bestaan.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 7°, geboren te Duisburg (*Duitschland*), woont sedert 1931 in Nederland. Zijn beide kinderen bezoeken Nederlandsche scholen. Een zuster is met een Nederlander gehuwd, evenals drie zusters van zijn vader. Hij is mede-directeur van een te Gennep gevestigde tricotage- en confectiefabriek, waarin ongeveer 200 arbeiders werk vinden.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 8°, is eveneens te Duisburg (*Duitschland*) geboren. Zijn vader was oorspronkelijk Nederlander, maar verkreeg de Duitsche nationaliteit door naturalisatie; ook zijn moeder bezat aanvankelijk de Nederlandsche nationaliteit. Verzoeker heeft zich in Januari 1934 duurzaam in Nederland gevestigd, nadat hij voordien reeds gedurende verscheidene perioden, te zamen ongeveer vijf jaren, in Nederland en Nederlandsch-Indië had gewoond. Zijn beide kinderen zijn in Nederland geboren en ontvangen een Nederlandsche opvoeding. Hij heeft inkomsten uit eigen vermogen, terwijl hij voorts commissaris van een Nederlandsche koloniale handelsfirma is.

De in artikel 1 onder 9°, genoemde verzoekster, oorspronkelijk van Oostenrijksche, na den wereldoorlog van Zuidslavische nationaliteit, kwam in 1921 als dienstbode naar Nederland en is nog steeds bij dezelfde familie in betrekking. Door langdurig verblijf hier te lande voelt zij zich ingeburgerd. Een zuster verkreeg de Nederlandsche nationaliteit door huwelijk.

De in artikel 1 onder 10°, genoemde verzoekster, geboren te Pirkenhammer (*Duitschland*), is sedert 1929 in Nederland gevestigd. Zij voelt zich hier thuis. Ook zij voorziet als dienstbode in haar onderhoud.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 11°, geboren te Taura (*Duitschland*), vestigde zich in Januari 1930 in Nederland. Hij is gehuwd met een van oorsprong Nederlandsche vrouw. Hij voelt zich ingeburgerd. Als fabrikant heeft hij een bestaan voor zich en zijn echtgenoot.

De in artikel 1 onder 12°, genoemde, geboren te Friedenöhütte (*Duitschland*), is sedert Juli 1922 in Nederland gevestigd, alwaar hij sindsdien onafgebroken heeft gewoond. Hij kan geacht worden in het Nederlandsche gemeenschapsleven te zijn opgenomen. Hij is werkzaam als ziekenverpleger in een psychiatrisch-neurologische kliniek.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 13°, is geboren te Walhorn (*België*) als zoon van een Duitschen vader en een oorspronkelijk Nederlandsche moeder. Hij is sedert April 1925 onafgebroken in Nederland woonachtig, na er reeds eerder verbleven te hebben. Hij is verloofd met een Nederlandsche. Werkzaam als huisknecht in een ziekenhuis kan hij op voldoende wijze in zijn onderhoud voorzien.

De in artikel 1 onder 14°, genoemde verzoekster, geboren te Ohmstede (*Duitschland*), kwam in Augustus 1922 naar Nederland, waar zij sindsdien steeds heeft verbleven. Zij voelt zich hier thuis. In haar onderhoud wordt door haar pleegouders voorzien.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 15°, van Estlandsche nationaliteit, is sedert 1918 in Nederland gevestigd, terwijl zijn echtgenoot reeds van haar zevende jaar af hier te lande verblijft. Zijn zoon, in Nederland geboren, ontvangt een Nederlandsche opvoeding. Het door verzoeker gehouden logement levert hem en zijn gezin een bestaan op.

De in artikel 1 onder 16°, genoemde verzoeker is geboren te Kaiserslautern (*Duitschland*). Sedert Augustus 1928 is hij in Nederlandsch-Indië gevestigd. Van Januari 1912 tot Augustus 1914 heeft hij in Nederland verbleven. Hij is gehuwd met een van oorsprong Nederlandsche vrouw. Zijn kind is in Neder-

¹⁾ Zijn met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

landsch-Indië geboren. Als koopman voorziet hij in eigen onderhoud en in dat van zijn gezin.

De in artikel 1 onder 17°. genoemde staatlooze verzoeker is hier te lande geboren uit een vader van Duitsche en een moeder van Nederlandsche herkomst. Hij heeft steeds in Nederland gewoond en is gehuwd met een oorspronkelijk Nederlandsche vrouw. Zijn drie kinderen zijn in Nederland geboren en bezitten reeds de Nederlandsche nationaliteit. Drie zusters verkregen door huwelijk, een broeder door naturalisatie het Nederlander-schap. Als expediteur verdient hij het brood voor zich en de zijnen.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 18°., is geboren te Berlijn (Duitschland) als zoon van een Britschen vader en een oorspronkelijk Nederlandsche moeder. Van Juni 1898 tot December 1903 woonde hij in Nederland en bezocht er Nederlandsche scholen. In 1911 vestigde hij zich in Nederland en vertrok in 1921 naar Nederlandsch-Indië. Mede in verband met zijn langdurig verblijf op Nederlandsch grondgebied gevoelt hij zich tot Nederland aangetrokken. Hij is gehuwd met een vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Zijn zes kinderen zijn allen op Nederlandsch grondgebied geboren en ontvangen een Nederlandsche opvoeding. Als directeur van een architectenbureau voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De in artikel 1 onder 19°. genoemde verzoeker heeft zich in 1928 blijvend in Nederlandsch-Indië gevestigd, na reeds van 1920 tot 1927 op Nederlandsch grondgebied te hebben verbleven. Twee van de drie kinderen zijn in Nederlandsch-Indië geboren. Hij gevoelt zich ingeburgerd. Hij oefent het beroep van tandarts uit.

De staatlooze verzoeker, genoemd in artikel 2, geboren te Vaelserquartier, Laurensberg (Duitschland) is sedert 1912 onafgebroken in Nederland gevestigd. Hij is gehuwd met een van oorsprong Nederlandsche vrouw en gevoelt zich Nederlander. Zijn vier kinderen, in Nederland geboren, bezitten reeds

de Nederlandsche nationaliteit. Militairen dienst vervulde hij in het Nederlandsche leger. Hij is slager en kan zijn gezin voldoende onderhouden.

Het wil den ondergeteekende voorkomen, dat de in artikel 2 genoemde verzoeker, met het oog op richtige nakoming van de dienstverplichtingen, voor naturalisatie tot verminderd bedrag in aanmerking mag worden gebracht.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 3°., heeft vóór het intreden der meerderjarigheid van zijn kinderen, VIKTOR HANS en WALTER het verzoek om naturalisatie ingediend.

Het is billijk voorgekomen, voornoemde kinderen alsnog bij uitdrukkelijke wetsbepaling als medegenaturaliseerd te beschouwen.

Ten aanzien van allen, met uitzondering van de in artikel 1 onder 9°. genoemde verzoekster, geldt, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hun nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

Laatstgenoemde verzoekster moet, om de Zuidslavische nationaliteit te verliezen, na de totstandkoming van hare naturalisatie eene verklaring afleggen, dat zij afstand doet van het Zuidslavische Staatsburgerschap. Zij heeft zich daartoe bereid verklaard.

Omtrent den in artikel 1 onder 3°. genoemde zij hierbij nog aangeteekend, dat niettegenstaande het verlies van de Italiaansche nationaliteit de militaire verplichtingen tot den vijf-en-vijftigjarigen leeftijd blijven bestaan, vermits de Italiaansche Regeering niet de bevoegdheid heeft den genaturaliseerde daarvan te ontslaan. In de bepaalde omstandigheden van dit geval is daarin echter geen overwegend bezwaar gevonden.

De Minister van Justitie,

P. S. GERBRANDY.

